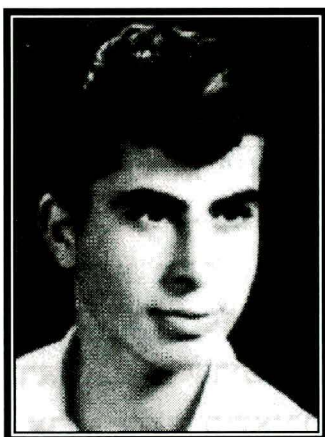

טוראי ציון שלמן ז"ל

בן אסתר ושלמה

נולד בעירק

בתאריך ו' באלול תש"ה, 15/8/1945

התגייס בשנת 1964

שרת בפיקוד העורף

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ח' בכסלו תשל"ח, 18/11/1977

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 5 שורה: 3 קבר: 3

בן 31 בנפלו

קורות חיים

בן שלמה ואסתר. נולד ביום ו' באלול תש"ה (15.8.1945) בעירק. עלה ארצה עם משפחתו בשנת תש"ט (1950). למד בבית-הספר היסודי 'בית-יעקב' שבירושלים ואחרי-כן בבית-הספר התיכון-מקצועי 'עמל', במגמה של מסגרות-מכנית. ציון גדל במשפחה ברוכת-ילדים, שנתקלה בקשיי קליטה והסתגלות בארץ. על-אף הקשיים המרובים עמד אביו של ציון על-כך שכל ילדיו ירכשו השכלה.

בשנת 1965, לאחר ששחרר מהשירות בצה"ל, התחיל ציון לעבוד במעבדה הסדימנטולוגית במכון הגאולוגי שבמסגרת משרד-הפיתוח. ציון היה עובד חרוץ ומסור, בעל תושייה ויזמה, שניחן בתפיסה מהירה ובדרך-חשיבה מקורית. תכונות אלו עשוהו לעובד מצטיין, שהשקיע מאמצים רבים בעבודתו, ובשנת 1972 זכה בפרס על חריצותו ויעילותו. הוא היה מקובל ואהוד על חבריו לעבודה בזכות מסירותו, טוב-לבו ונכונותו להגיש עזרה וסיוע לכל נזקק.

בנובמבר 1968 נשא לאישה את שושנה ויחד עמה הקים את ביתם בירושלים. ציון השקיע מאמצים רבים בבניית דירתו, שהייתה מוקד לביקורים של בני-משפחתו וידידיו, וזכתה לתשבחות רבות בגלל יפיה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

וחמימותה. בבית שבירושלים גידלו ציון ורעיתו את בתם - לימור, ואת בניהם - ירון ואלי. ציון היה אב אוהב ומסור, שהקדיש את זמנו הפנוי למשפחתו. הוא דאג לחינוך ילדיו ובשעות-הפנאי שיחק עמם ויצא לטייל, יחד עם משפחתו, ברחבי-הארץ. ציון הקדיש זמן רב לבית הוריו, לאחיו ולאחיותיו. הוא ישב ימים ארוכים ליד מיטת אמו החולה ושימש ידיו, מורה-דרך ויועץ לאחיו ולאחיותיו. הוא עקב אחרי התפתחותם וצמיחתם וסייע בידם לפתור כל בעיה שנתקלו בה.

ציון גויס לצה"ל בשנת 1964 והושם לחיל-הרגלים. במחצית מרס 1964 נפצע בעת שירותו הצבאי ושוחרר מהשירות עקב נכות. ציון לא השלים את שחרורו וכשחש שהוא בריא דיו, חזר לשרת בחיל-הרגלים והוצב לחטיבה הירושלמית. עם חבריו ליחידה השתתף בקרבות מלחמת ששת-הימים ובקרבות מלחמת יום-הכיפורים.

ביום ח' בכסלו תשל"ח (17.11.1977), בשעת פעילות מבצעית, במסגרת שירות-מילואים פעיל, נפל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אישה, בת, שני בנים, הורים, שלושה אחים ושלוש אחיות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד-היחידה: "עשר שנים היה ביחידה, והיו לו בה רק ידידים. הוא היה נעים וחביב - רע נאמן ומסור שתמיד ביצע, לדוגמה, את המוטל עליו."

אשתו וילדיו תרמו ספר-תורה לזכרו לבית-הכנסת 'שלווה בארמנותיך' שבשכונת ארמון-הנציב בירושלים.